دا ته د کومو غرونو شور يې

د ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال

د کتاب نوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب موضوع: شعر

د کتاب لیکونکی: عبدالمالک بېکسیار

کال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د چاپ

خپرندوی: د هیلې مجلې اداره

کمپوز/ډیزاین : ایشیا سافټ ربښنون

Ketabton.com

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه یې په ګوټ ګوټ باندې یادونه چې د یار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بیا

ګونګو، تشو، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې یاره پاڅېدلی یم
لیک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسیاره ! راکوله چې جزا یار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لږ راتهٔ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګیر ژوندون مې ټول یوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لېږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لېږ ومې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لېږ ومې کړه خاطر

څه يم پربېږده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لېږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لېږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لېږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه یې خومره چې وژلای شې چې خومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته د برې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دینه بې ایمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ایمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاریږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که یې له ما سره به یې که نه دښمن یې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وږي لېوه پېښه شوې
وینو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وایي دیموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسیار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسانو نو څه یانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال یې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لگم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ ثیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترگو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لږ وزگار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند يم په کيسه
***

يو اځې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترم به سلسله د

زه يې که څو ايسا روم بهېږي
دا ده په خپله فيصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفير کړم د
زما په لاس کې وه پياله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګيه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرګې خو در بله د اوښکو
ژړا ليدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابيلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسياره ! دا غزل ختم کړه بس

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته ليکي مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسيار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پايم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د ياد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه يې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګير
يې کړه ياد لړ يې خبر واخله مري لړ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسيار ښخه دلبر واخله مري له

***

ووايم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووايم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د ېوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د ېوا له چاته حال ووایم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووایم یمه بې حاله چاته

تا ته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووایم ګرانه لیکواله ! چاته حال

خوار بېکسیار داسې مدام چې کوم
ووایم ستر له سیاله چاته حال

***

نشه یې نه خمار یې کړم دا ځرنګه ځواني وه
د یار یې کړم دا ځرنګه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغیار یې کړم دا ځرنګه ځواني وه چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بیدار یې کړم دا ځرنګه ځواني وه

باندې اوس سرې سترګې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار یې کړم دا ځرنګه ځواني

!مالت کې بېکسیاره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنګه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په برېتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت بېړۍ یې په ښنگرو کې لاړ

بېکسیار چې روان ځوک خبر نه شول
چې په سلگیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنگ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتگ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
ځوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېږې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پربکړه کړي د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خوشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پټ و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په گونگه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د گلو يوه څانگه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وي خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وي از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه وا خيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څو مره که ساقي ته پښه نيولی شو
يوه شېبه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونی مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوت مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

(c) ketabton.com: The Digital Library

! څوک نااشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیستلاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیستلاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړي خطا یار
چا وې چې یمه وارخطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا- چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مېنسک ، ماسکو،

نور ایسار به‌یږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې ببرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه واړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چانړ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وي د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انګور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا ښنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې ښنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو واري مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم یې یاره
ښنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې تریخ نه جوړ کړم بېکسیاره! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ږده سهاره یوه

زه ښنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي را نه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جگړې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تگه نه تگ
.سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي گام په گام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
.څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یو اځې اند ښنني یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
.چې حماسې ژوندون په خپله کوي
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په ماڼۍ کې مې زړه تنګ
بند او د خټو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم ځنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم ځنګه شواړ شمه

ګوره دغسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه ببکسیار لکه ګرېوان د
.په ببلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستوري یو پر بل په نیمه شپه چې
اور د مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا - چا ویل زاهده دي خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ ببکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا ، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوړه ، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مري عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سي پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دي نقشې او زما جړ خیالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو دړاوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ.

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر.
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه ځو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې.

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابنام نه تر سهاره مرم

و ګورې په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار وا خیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څو مره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې یار خطاباسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لایعقل مې یار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطاباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړی او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خواته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سېځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره ! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي یار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي میکده وتړله
کوي هر څه رښتیا به کوي دا نه

شاعر چې څه یې په زړه وایي به یې
کوي چې خیال د چا به کوي دا نه

صوفیان مې ډېر تسپې په لاس ولیدل
کوي چې لګیا دْوا به کوي دا نه

بېکسیار هر فسق او فساد کې شریک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.

***

نه هېرېږي یاره ستا د مخ کیسې
کیسې تل ډېرېږي یاره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کیسې پرې خورېږي یاره ستا د مخ

زه په خپله ګونا تېنګ یمه ولاړ
منکرېږي یاره ستا د مخ کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را وربېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکاربېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم نښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ډېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله يم خوښ په تغافل د يار سل
شو يې که راپام خوښ يو په زربه يم

څه چې زمانه وايي وايي دې هر
هر څه به يم خدای‌دې‌و که مضر به يم

يمه زه اشنا هماغه بېکسيار
.تاته غورځېدلی له نظر به يم

***

وخت غورځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاريخ
جنګ بس نن له روس، نن امريکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټي له سترګو د چا ياد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حيا وختونه لاړل
اخيستی نوم او ننګ سره جنګ هر يو وګړي را

ديموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامين
له يوه قام، يوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خير په پلمه لوټی يې ديدن دی
په پورې وره کې څوک نيازبينه چا ملنګ سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنگ سره جنگ

بېکسیاره ! هر نوموړکي ته په غېږنه ورځو موږ
جنگ د وخت زمري مو کړ گیدړ اوس مو پلنگ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت گورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لو بېدیزه انسان و مې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واټنونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یو اځې

دا ته د کومو غرونو شور یې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسيار خون ور بخښلی او س رقيب که نر شي
.يو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سيوري هيڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځير شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسيار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خيال يوه څپه راشي د باد يوه څپه شي
غرفېدلو چې را ياد يوه څپه شي موږ دواړه

د مينې سمندر چې کړي د هجر سيلۍ لاندې
ته يوه و رسي برباد يوه څپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږ و ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د گل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لاړو د مینې وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وړباندې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړه وېښتو او شنو سترگو وطن ټول ونیو زړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، د براوت هنگامې داسې تودې
او گومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژوړې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منگول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیا به سگریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو د رځم څو واره وښبنم
خدای کوله یاره وڅښبم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته د ږېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو يار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پرېږده سلګۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د بانه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ويې وايم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسياره ! ورته ټوله کيسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د يار حيا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د سترې ستړې ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينښوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي څنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژونديو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي بېکسيار به يم په تورو شپو کې ټيک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هر څه هر څه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لړ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډېر بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو- کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
.هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته يم راغلی

***

(خدايه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه يم ډېر نه غواړم حريص
يو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه يو قدم
ربه يار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سوځه جانانه يا مې مه
يا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه دا سې غم کړه را
!يه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستايم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنيا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غواړم زړه مېن درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وایي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نينې نينې کړمه د وخت په

خيال کې راغلی يا راځي يا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نينې نينې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د ميخانې له غولی
نينې نينې کړمه د وخت په تبې دې ټيټ و پاس

سړيتوب خلک ظاهر چې ګوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې ګورم وطن لغړ، ګلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

بېکسياره ! سره پټه کې يو يار او اغيار چې
.تبې دغه تماس نينې نينې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کيسه اوږده ده
دی او د خوب کيسه اوږده ده ژوند يو هسې خوب

پيښکه د څادر خيشته تمام عمر مې ياده
باران، اوښکې څڅوب کيسه اوږده ده تالندې،

سندره غږ مې له غليم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کيسه اوږده ده

باندې يې ويشتې يار ته يادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وړېو ته ډوډۍ خو درېغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د گلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړگي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلي په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې بېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ببل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غرې، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا- بلا پېښۍ تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به یې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه اوښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
ترخوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غمازووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولږ نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله

***

په والله ياد بېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد بېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد بېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد بېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد بېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد بېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد بېږې

***

قيمار ساقي، قيمار - قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار - قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په خبر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.واخيست د اساسې قانون لويې جرګې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتنانه به اخلي د

کړې دا سې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک یې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک ، زیړی لمر ، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور ، یاد ، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

رنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېکسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په څومره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د بېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارګ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی يرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسيار د زړه پولۍ به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې ګير يمه، شوګير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوګير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوګير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لړ خیاله د اشنا خو، زړه
ښه وینې مې اسیر یمه، شوګیر وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړي
د چا د خوب تعبیر یمه، شوګیر وهلی ناست

اشنا ځانته د خیال یو امارت جوړ کړی مې
په خپله یې امیر یمه، شوګیر وهلی ناست

پړ میدانی یم بېکسیار بې نوم نښان یو خړ
.ناست د سوات یم، نه د دیر یمه، شوګیر وهلی

***

دغه ارمان چې بخت به لاس یوه شېبه راکوي
ژوند احساس یوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ویره یې دا چې میخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګیلاس یوه شېبه راکوي ساقي

تفریق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل یې فکر او قیاس یوه شېبه راکوي

یې مخکې درومم غلیم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قیضه د اس یوه شېبه راکوي

:په چیغو - چیغو یې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"ګلان مهلت پر تندي پاس یوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه.

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه تورې شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا دېره را یاده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې دېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په تولهلار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بړي د ږېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وايي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوښت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کور او ګور او پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کږلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ما شوم به په
او یادوي به خدایږو د چا ، چوچو ونه نن

سترگي بوډا ببگا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به گوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره گلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو یاره تا خو گوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسیار وچ لرگي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو ېدېزه را غلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې را کاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
.بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله

***

شې تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لو گی- لو گی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شي لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ښنبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ياره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وايي څه چې وايي اشنا وايي دې نو
مقتول او که جلاد شوې ياره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې ياره کور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصيب به بېکسيار مري او که
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې ياره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سيوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسير ولې مې ولې

هم ستا ياد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دريغه پردو بېکسياره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.
***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي ځنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اورو

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر رنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان ښنبل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکاربړي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

بېکسیار عبدالمالک　　　　دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يزيد يا مري به بشريت تمام يا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
يزيد د عدل لمر به وخېژي بخت خوا ر د
ختيز نه تر لو ېد يزه پسې چيغې د جهاد
دی د يزيد د ژوند هر هر ساعت يې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د يزيد مظلوم ولس يې وينو ته خمار دی
ډارن شاعران وايي به دا څوک دا سې لګيا ؟
.يزيد سندرې د مرګ وايي بېکسيار دی د

***

ښه پوه يم راځي نه څه بې ځايه تلوسه مې ده
ريباره ورته وايه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بيړه وي د کار تر پيل پورې
څه عجبه، څه بې پايه تلوسه مې ده مينه
نېغ يو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چايه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداره
ځان ته چې ښه ځير شمه له ورايه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان يا خو وای راغلی اشنا ، يا مې
نور مې صبر نه شي لويه خدايه تلوسه مې ده
کله وړم، کله خيال شي را کله دې ياد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښايه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هيڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستايه بېکسياره ! ښکلي ستايه تلوسه مې

بېکسيار عبدالمالک　　　　　　　　　　دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو ځه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
ځله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپې، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپې نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګين سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سپ خړ شومه

ما وې ولس ته به پيغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د يار ډولۍ راغله
بېرته دننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسيار او نه اندړ شومه.

***

ښنګه چې په ژوند د چا يقين وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شين وي

ګوريې غم لړلی فلسطين وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شيخ ياسين.

***

قار دې لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بيه کړه ستا گران ديدن غريب يم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!څوک ساري بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امير کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېړه اوس مې د شل
لگي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مينه وايي دې تومت جوړه دنيا زړگيه
څه پته لگي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدايزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بيا
غټ پياز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا يې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

اشنايۍ په پاس لړ ورشه نور دره و گوره د
لگي؟ سيل د سروړ کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسياره ! ځای په سرای د زړگي
.سبا ورځې څه پته لگي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اورېدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې ځبېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! ډېرې ډېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى درېغه ليدلی چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
درېغه چې کړی دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را وينې
په وينه راغی که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلی واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللای هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلی
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلی راغلی که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې يې لور پروت په ولي پړی دی
لو ګرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس را کړه اشنا زړګی مې ستړی

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
.دی وژني دې نو دغه کار یې کړی

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېڅو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوتېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسياره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهير يې ژړېدو ته دې که نيت

***

د خپل تقدير په فيصله کې به څوک څه وو ايي؟
نه چې څوک، گيله کې به څوک څه وو ايي؟ اوري يې
يوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه وو ايي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه وو ايي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا يزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه وو ايي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه يوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه وو ايي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
وو ايي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه وو ايي؟ ستا بېکسياره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وينه توی
خورم قسم د سکه ورونو وينه توی شوه

دا ته د کومو غرونو شور يې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باندو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې ترى تمې گورگورې او ممانې
څېړیو، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د ورېرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره ګرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي ګیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر د روړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملګری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلګۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړګي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرگي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مينې بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسيار هسې پرې غل ونيوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
يو خوب هوا له سره نه ځي زما ليدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او ياغيتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقيب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له يو مخې توی رېږه مې سپينه شوه غابښونه
اوس مې لا هم د زلميتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه يادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د يورپ بېکسيار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالي په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شورته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کانې بوت په غېږ کې شپې اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ببلتانه په راتگ
شک مې باور شو د ثبوت په غبږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غبږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غبږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرگ د زمان
وایي د طاغوت په غبږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غبږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک ،
.اړوم ملگرو ! گورئ د جالوت په غبږ کې شپې

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رانښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

بېکسیار عبدالمالک دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اوریدلې نه وې
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مور هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمونږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته یې وبښې
دی بېکسیار کله د ښښلو.

***

مینې سترې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همداسې ښه یم، ناآشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن يې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم يې د زړه سر سره

يه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لارۀ ولې دې بيا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و دارې
لارۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

مينې بې ګونا کړم بېکسيار اسير
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي يم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وينې- وينې د

بس دی چې خاورې دې يادونو کړم له خاورو سره
په سورې- سورې ځيګر مې مالګې مه دوړوه نور

سيليو د روح ځرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې ځرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډوب شي که بختونه را ويښ وخته تختونه به
په ښکاري ويشتي مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هيندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسې مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر، تخيل مې بېکسياره ! ګڼ وډ
ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملگرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما گوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرگ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېكسياره ! ما وې گوندې پښتون واوړي
.قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له

***

كله كله كتل ماته محفل كې اشنا كله
رقيب اشنا ته خو پخپله كله كله كتل

هم بل خوا نه كتاى زه وايم بې له ما يې كله
دنيا غوسه ده چې يې ځله كله كله كتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ما ښام به شنه
جانان او ما چې یو تر بله کله کله کتل

دیدار لره پیدا دي خوشال ښه ویلي سترګې
کتل د رېغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خیر دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې ځاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وایي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي یې سپرلي کې د هر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مین په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مین په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور ، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چا ته ګورمه په غلا چې زه مین په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
اوس نو توکل مې په مولا چې زه مین په سپوږمۍ.

***

چې بیا را مخ شو ، بیا ګیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې وږمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینګ په نیمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
روند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ایله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته ایښی
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو- یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو- یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو- یو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو- یو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د نندارې یې نن خمار چې ستوري یو- یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بړي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار وړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا څنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یادېږې مدام
پته؟ ښکلې ! له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تانه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلې ټول له ښاره دې رڼا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
.رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې

***

ویده په خوب کې بیا - بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شپبه- شپبه چې لګیا چای

سترګې ګنډلي مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند يانې څه؟
ژوند يانې باد کې سفر
يانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راوينس
په سره غرمه کې ويده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

یار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په دیدن پسې ملنګ یم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسیار مین په مینه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به یې بیایې دا نیمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه یې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسياره غږونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

نا وخته راغی د احساس ډېر يم احسانمند چې لږ
زما سينه خو يو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مينه څه؟ ما ته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې موري خدايزده خو کو ښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسيار يم ضرور
.ومه زه ګنې بتهې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بيا سپرلی شو ګودر لارې مې ياد ېږي
ترې ايله واوره شو دياري مې ياد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شينشوبو کې غاټول،
ويالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې ياد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا- بلا د چا سترگې خمارې مې یاد ېږي
سیلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندو ته مې خیالونه ځي هوارې مې یاد ېږي
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رپوم سترگې هر وارې مې یاد ېږي
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
.اندړې مې په زړه اوري، شینوارې مې یاد ېږي

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
گورم بس له ورایه ځنگل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بیا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو یې راته وکړه بڼو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وگړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا- بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره گډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه يو ليکه
کتار څو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيدعمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوو يشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا- يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ "،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یوړل "،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله "،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګڼو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمڅي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوړونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ځاځکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر ګوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راځخه هېو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اوراچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټیو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو مڼو باغ،
په ګیلمجمو چورکوم چې يې د سوند لرګي کا،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کله دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په میرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجیبه یـو قـانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجیبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شېبه په شېبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربېږي ناست یم
شېبه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې تړون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورڅخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ورکتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یوائې جینۍ
بس کې لاړه،
لړ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی،
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خوړ ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هوا وې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې تو کېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
څنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیک لکه زه ښایي په وربځو غوسه،
دا زه کیسه نه لیکم،
نه تخیل دی زما،
دا زه همدغه شېبه لیکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، میدان ویجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپیر شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ویجاړ چې خدایزده څه شي؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په ویاړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپلیو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېښمه پرې،
او ښه تکيه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سين کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خيالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بيا يې د کلا په ديوالـه
له خپلو ځالو سره مار ليدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغيو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
يو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نيمه مرغيو چې خوړلې په دا سره منه کې،
بېرته چې ماته يې پام ژر و تښتي،
زما منو ته تلو سه لا زياته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو ،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بيا په منو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند يې کړم سپينه
لکه سپينه هګۍ،
بيا ترې تړانګې بېلوم د ختکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترهغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ځاريو په شان،
بيا نو ورو وغورځم پراخه سين ته،
ترهغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېگ کې خوب مې يو سي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان وررسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library